

hensyn til, hvilke konventioner der er gode nok til inkorporering, for vi sender dermed nemt et signal om, at der er nogle konventioner, som er gode nok til inkorporering, hvorimod der er andre, der ikke er.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Har jeg ret, når jeg hører justitsministeren på den måde, at vi ikke sender signaler for at få international betydning? Det, det drejer sig om i dansk ret, når borgerne skal have rettigheder, er, at vi fastsætter klare retsregler, og så sørger vi naturligvis for, at de retsregler mindst er på højde med konventionerne.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det er fuldstændig korrekt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, så fik vi det sat på plads. Tak til justitsministeren, så har vi den næste ordfører.

Irene Simonsen (V):

Jeg skal på vegne af min kollega, fru Inge Dahl-Sørensen, som er forhindret, læse ordførertalen op:

For os danskere er det naturligvis en selvfølge, at børn skal have ret til mad, skolegang og anden udvikling, som der præcist står i FN-konventionen.

Når man hævder, at der er børn over 12 år, der ikke bliver hørt i skilsmissesager, som bliver sat i varetægtsfængsel og bliver mishandlet, vil jeg da ikke benægte, at det kan ske. Men det er allerede ulovligt og belagt med sanktioner efter gældende dansk ret, så det er i den forbindelse fuldstændig ligegyldigt, om vi inkorporerer konventionen i dansk ret.

FN's børnekonvention er en af de vigtigste af FN's konventioner, også selv om en stor del af de lande i den tredje verden, der har ratificeret konventionen, desværre ikke overholder den. Her bør FN og i øvrigt også Danmark og andre vestlige lande gøre en særlig indsats ved at rådgive og lægge pres på de pågældende lande. Her kan sanktioner og tilbageholdelse af ulandsbistand komme på tale. FN's børnekonvention er nemlig ratificeret af næsten alle FN-lande, også af Danmark, der lod konventionen træde i kraft i 1991.

Hvorfor kan Venstre så ikke støtte SF's beslutningsforslag om generelt at inkorporere børne-

konventionen i dansk ret? For det første, fordi det er overflødigt, for det andet, fordi forslaget pålægger børn og unge et alt for stort ansvar, og for det tredje, fordi dele af forslaget er vanskeligt eller helt umuligt at gennemføre i praksis.

I Venstre har vi i øvrigt den almindelige holdning, at vi ikke går ind for inkorporering af FN-konventioner. Det drejer sig altså ikke alene om børnekonventionen. Lovgivning er et dansk anliggende. Hvis vi inkorporerer konventionerne, forskydes magten fra Folketinget til domstolene. Én ting er, at konventionerne kan påberåbes under retssager. Noget andet er, at domstolenes magt øges på bekostning af den udøvende og den lovgivende magt. Det er i strid med grundlovens regler om magtens tredeling. Der har i fortiden været enkelte uheldige eksempler på dette. Det vil vi i Venstre kæmpe imod i forbindelse med dette beslutningsforslag.

Uanset at konventionen ikke er inkorporeret her i landet, kan den som nævnt påberåbes ved danske domstole og andre myndigheder. Danmark har forpligtet sig til at overholde konventionen. En række danske love og forordninger er ændret, så de overholder konventionen, hvis det ikke allerede var og er tilfældet. Jeg vil ikke afvise, at der kan være enkelte yderligere love, der må ændres.

Jeg vil nævne nogle love, hvor der allerede er taget hensyn til konventionen:

Den allervigtigste er måske loven om forældremyndighed og samvær, hvor barnet skal høres, inden der træffes beslutning om f.eks., hvilken af forældrene der skal have forældremyndighed ved skilsmisse. Der er høringsret i lov om social service, altså ved tvangsfjernelse af børn, og der kræves samtykke i love om adoption og navneændring. Steder, hvor børn er repræsenteret, er f.eks. i skolebestyrelser og elevråd. Der sker hvert femte år rapporteringer fra den danske regering til FN's Børnekomité om overholdelsen her i landet af konventionen.

Derimod er vi i Venstre imod en generel klageadgang eller beslutningsinddragelse for børn på områder, der ikke har speciel betydning for børn og unge, f.eks. ulandsbistand, miljøpolitik osv.

Som allerede nævnt vil jeg ikke afvise, at der kan være andre områder, hvor børn skal have høringsret, når der skal træffes beslutning af betydning for det enkelte barn, og hvor barnet er modent nok til at kunne overskue beslutningen og dens virkninger. Jeg vil gerne sætte en ekstra strek under den sidste sætning.